

Kertomus Kemian maaseurakunnan vanhan kirkon korjaustöistä.
vuosina 1955 - 1956.

Seinät puhdistettiin liasta ja irtonaisesta laastista, paikattiin ja maalattiin kalkkivärillä.

Pahasti painunut lattia nostettiin ja alushirsien tuet uusittiin osittain. Lattia oli jaettu osiin siten, että ruumiin laskeminen lattian alle voitiin suorittaa purkamatta lattiaa enempää, kuin mitä arkku vaatii.

Tein piirustukset vanhan lattian jaosta ja tarkoitukseni oli, että lattiaa uusittaessa, tämä jako olisi säilytetty. Näin ei tehty. Selitys^{tä} ukkojen ratkaisusta minulle ei myöskään ole annettu. Taas oli arvokas piirre Suomen kirkkoarkkitehtuurissa mennyt "sen tien". Kiitän onneani, että tein piirustukset. Olin vähällä kirotta, mutta muistin sitä "kultaista ruunua", josta äitiⁿ minulle kertonut on. Vaikenin ja jatkoin työtäni eteenpäin.

Vanhasta penkin- tai parvekkeen etufasaadista oli jäljellä n. 2,5 m. pitkä osa. Tämä osa korjattiin ja tehtiin etufasaa-diksi kuorissa olevaan "pappispenkkiin." Toiselle puolelle alttarin etelä-seinällä olevaan penkkiin tehtiin kopio vanhasta etufasaadista. Kirkkoon tehtiin uudet penkit, "saartuoli" ja alttaripöytä portaineen. Varsinaista alttarikehää ei tehty, vaan pieni erillinen "vihkimäpalli".

Penkit etc... on tehnyt U. Veistinen keloh^oinkapuusta ja F. Hermansson on ne värillä käsitellyt antamieni ohjeiden mukaisesti.

Sähköasennustyöt kirkossa oli tehty aikaisemmin. Nykyiset valaisimet olisi poistettava ja niiden tilalle keksittävä uudet, jotka paremmin kirkkoon sopivat. *hauta*
 Ehdotin, että rovasti Rungiuksen *kanta* olisi suljettava. Mutta ehdotustani ei otettu "kuuleviin korviin", koska hauta "hirsilaitteineen" tuottaa bruttotuloja seurakunnalle noin 500.000 vnk vuodessa.

Kirkossa tehdyistä muista töistä on aikaisemmin tehty työohjelma.

Helsingissä 18.9.1963.

H. Lindquist
 H. Lindquist